

tingssamling har til hensigt at fremsætte et lovforslag om forhøjelse af kriterievægten for »børn af enlige forsørgere« i den amtskommunale udligning til 10 pct., hvilket vil modvirke de bydefordelmæssige konsekvenser og imødekomme Amdrårdsforeningens forslag. Socialministeren har endvidere oplyst, at indenrigsministeren over for ham har givet udtryk for, at hvis der under folketingsbehandlingen af forslaget om de ændrede regler om børns og unges døgnophold uden for eget hjem er almindelig tilslutning til, at den nævnte kriterievægt bør forhøjes, vil indenrigsministeriet kunne udmelde de foreløbigt beregnede generelle tilskud til amtskommunerne i 1985, som om en sådan lovændring var gennemført.

Udvalget har endvidere under behandlingen af lovforslaget lagt vægt på, at amtskommunerne som følge af vedtagelsen af dette lovforslag får forhøjet bloktilskuddet med 316 mill. kr. (1984-niveau) med virkning fra 1. januar 1985.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Med lovforslaget forsøger socialministeren at løse en række problemer, der gennem de seneste år stadig tydeligere har vist sig i forbindelse med børns og unges døgnophold uden for eget hjem. Det har blandt andet vist sig ved, at stadig flere børn bliver anbragt andre steder end på de kendte døgninstitutioner. Det behøver der ikke i sig selv at være noget galt i. Der kan imidlertid være berettiget tvivl om, hvorvidt der ved alle disse anbringelser er blevet valgt et sted, der har været det bedste for de pågældende børn.

Udviklingen har også betydet, at der i stigende grad er blevet nedlagt døgninstitutionspladser. Der er siden 1977 blevet nedlagt ca. 1.000, og det er under udvalgsbehandlingen blevet oplyst, at der er planlagt nedlagt yderligere 800 pladser i løbet af de næste tre år, hvis der ikke gribes ind. Det anser mindretallet for at være en helt utilladelig udvikling, fordi det vil medføre, at den brede vifte af anbringelsesmuligheder vil blive drastisk

indskrænket. Efter mindretallets opfattelse skal der netop være et bredt spekter af anbringelsesmuligheder til stede, når det er nødvendigt at anbringe børn uden for eget hjem. Derved bliver det muligt for de anbringende myndigheder at finde det sted, der passer bedst til barnet, og ikke omvendt, at barnet blot skal passe til det sted, der mere eller mindre tilfældigt er til rådighed.

Det har også vist sig, at der er alvorlige problemer i forbindelse med godkendelse af de alternative anbringelsessteder samt med tilsynet med de børn, der er anbragt. I alt for mange tilfælde er der efter mindretallets opfattelse anbragt børn uden for eget hjem, uden at de anbringende myndigheder i tilstrækkeligt omfang har sikret sig, at de pågældende steder virkelig var velegnede. Samtidig har det løbende tilsyn med barnets ophold ligeledes i flere tilfælde svigtet ganske alvorligt.

Disse problemer forsøger ministeren ved sit lovforslag at løse. Mindretallet nærer alvorlig tvivl om, hvorvidt det er tilstrækkeligt. Det er f.eks. svært at lovgive om, at man skal samarbejde, sådan som ministeren forsøger i forbindelse med kommuners og amtskommuners indbyrdes forhold. Det er også usikkert, om ministerens opstramning af godkendelsesproceduren og tilsynsforpligtelsen vil have en tilstrækkelig virkning.

Imidlertid har mindretallet ikke kunnet finde på noget bedre end det, ministeren foreslår, hvorfor mindretallet vil støtte lovforslaget. Mindretallet forbeholder sig imidlertid ret til at vende tilbage til sagen, hvis den kommende lov ikke løser de omtalte problemer. Undtagelsesvis vil mindretallet medvirke til at give socialministeren en bemyndigelse. I dette tilfælde drejer det sig om at sørge for, at der er tilstrækkeligt med sikrede afdelinger i døgninstitutioner for børn og unge, så det undgås, at de pågældende bliver anbragt i fængsler. Mindretallet vil i overensstemmelse med sin almindelige skepsis over for at uddele bemyndigelser nøje følge, hvordan den bliver benyttet.

Mindretallet har foreløbig stillet et enkelt ændringsforslag, der medfører, at der ikke – som foreslået af ministeren – åbnes op for, at aflåsning om natten af værelser ikke skal betragtes som isolation. Det er efter mindretallets opfattelse ikke nødvendigt, hvis der